

החולן פרק שמיני בבא קמא

ען משפט
ער מצוה

פָּרָא

טסורת הש"ס

בקומתך ובעין רציתך

תורה או רשותם. אם יקם והתנו
בוחן על משפטו ונקה
רשותה רק שבתו יתוקן
הרואה ירפא:

הנחות הב"ח

בנין אפרור וברא אנטקוטה
לרבנן, כסוך ח' מיל וטיפון

לעוי רשי

כלל ופרט המורחין ה מה
זה מוה דפיגי מני
נדיר נעם קומיס (ניש דע נג
ענמי לגען) או בזינו בעמוץ

מוסף ר'ש

קמיפלוי רבען סבר מכח נינה לאנד ורביה יהודיה סבר מכח לא נינה לאנד ריפוי רתנא בה קרא מוחיב שבת דלא תנא בה קרא לא מוחיב ואמניא להו אנא אי מכח לא נינה לאנד ריפוי נמי לא מוחיב אלא דכובי עלה מא מכח נינה לאנד ולא נינה לאנד היהה ר' יהודיה סבר כוין דלא נינה לאנד ריפוי רתנא בה קרא מוחיב שבת דלא תנא בה קרא לא מוחיב ורבנן סבר כוין קרא בריפוי אשבת נמי מוחיב דאיתקש לדיפוי ור' יהודיה סבר שבת לא מוחיב רמעיטה רחמנא רך ורבנן רך לשלא מהמת המכחה הוא דאתא ולרבנן בהראי אמריך כל שורייב בשבת השיב בריפוי וכל שעאיו חיב בשבת איינו חיב בריפוי ריפוי רתנא בה קרא למלה לי מביע ליה לרתנא דבי ר' ישמעאל רתנא דרבנן דבי ר' ישמעאל אומר רופא ירפא ימכן שונין רשות לרופא לרופאות ת"ד מן שאמ עלו בו צמחים מהמת המכחה וסורה המכחה שהייב לפאותו והייב ליתן לו שבתו ת"ל רך שבתו יtron ורופא ירפא יכול אפיילו שלא מהמת המכחה תיל ר' יוסי בר יהודיה אמר אף מהמת המכחה פטור שנאמר ריק אייכא ראמרי אף מהמת המכחה פטור לנמרוי כרבנן בהראי ואיכא דאמרי אף מהמת המכחה פטור משבת והיב בריפוי מכאן באבוחה: אמר מר יכל אפיילו שלא מהמת המכחה ת"ל רך שלא מהמת המכחה בעי קרא אמר מי שלא מהמת המכחה כדתニア יחרי שעבר על דברי רופא ואכל דבר שוא כל מעין מזקה מפני שרשב בכל מני מהתקה קשין למכה והעליה מכתו גנותני יכול יה אחים לרופאותו ח"ל רק מאי גנותני אמר אבוי נאותה בריכטה מאי אסותיה אהלא וקורא וקלבא ואיך אל אסיך אנא א"ל סיידמיה עלי באדריא ארבעה ואיך אל מיטיניא אסיא דרמן במנן אל יאסיא דרמן במנן מון שוה ואיך אמר מיטיניא לך אל אסיא רוחיקא עיניין עוירא ואיך אמר לי לדידי ואני מסניינה נפשאי יה"ל פשעת בנפשך ושקלת מינאי טפי ואיך קוץ לי מקץ אל כל שכן דפשעת בנפשך וקרו לי שור המוק תנא יוכלו מושתלמן במוק נוק מנני מייל אמר רב זבד משמשה דרבא אמר קרא פצע תחת פצע ליתן צער במוק נוק האי מביע לה לרבות

